

ትንቢተ ኣሞጽ

Amos

ትንቢተ አምጽ

ምዕራፍ 1።	3
ምዕራፍ 2።	4
ምዕራፍ 3።	4
ምዕራፍ 4።	5
ምዕራፍ 5።	6
ምዕራፍ 6።	8
ምዕራፍ 7።	8
ምዕራፍ 8።	9
ምዕራፍ 9።	10

ትንቢተ አሞጽ (Amos)

ምዕራፍ 1።

1፤ በቴቂሌ ከላም ጠባቂዎች መካከል የነበረ አሞጽ በይሁዳ ንጉሥ በያዝያን ዘመን፣ በእስራኤልም ንጉሥ በዮአስ ልጅ በኢዮርብዓም ዘመን፣ የምድር መናወጥ ከሆነበቱ ከሁለት ዓመት በፊት ስለ እስራኤል ያየው ቃል ይህ ነው።

2፤ እንዲህም አለ። እግዚአብሔር በጽዮን ሆኖ ድምፁን ከፍ አድርጎ ይጨካል፤ በኢየሩሳሌምም ሆኖ ቃሉን ይሰጣል፤ የእረኞችም ማሰማርያዎች ያለቅሳሉ፤ የቀርማሎስም ራስ ይደርቃል።

3፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ገለጻድን በብረት መንኮራኩር አሂዶአልና ስለ ሦስት ወይም ስለ አራት የደማስቆ ኃጢአት መቅሠፍቴን ከማድረግ አልመለስም።

4፤ በአዛሄል ቤት እሳትን እሰድዳለሁ፤ የወልደ አዴርንም አዳራሾች ትበላለች።

5፤ የደማስቆንም መወርወሪያ እሰብራለሁ፤ ተቀማጮችንም ከአዌን ሸለቆ አጠፋለሁ፤ በትር የያዘውንም ከዔደን ቤት አጠፋለሁ፤ የሶርያም ሕዝብ ወደ ቂር ይማረካል፤ ይላል እግዚአብሔር።

6፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ለኤዶምያስ አሳልፈው ይሰጡአቸው ዘንድ ምርኮኞችን ሁሉ ማርከዋልና ስለ ሦስት ወይም ስለ አራት የጋዛ ኃጢአት መቅሠፍቴን ከማድረግ አልመለስም።

7፤ በጋዛ ቅጥር ላይ እሳትን እሰድዳለሁ፤ አዳራሾችንም ትበላለች።

8፤ ተቀማጮችን ከአዛጦን አጠፋለሁ፤ በትር የያዘውንም ከአስቀሎና አጠፋለሁ፤ እጄንም በአቃሮን ላይ እመልሳለሁ፤ ከፍልስጥኤማውያንም የቀሩት ይጠፋሉ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

9፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ምርኮኞችን ሁሉ ለኤዶምያስ አሳልፈው ሰጥተዋልና፤ የወንድሞችንም ቃል ኪዳን አላሰቡምና ስለ ሦስት ወይም ስለ አራት የጢሮስ ኃጢአት መቅሠፍቴን ከማድረግ አልመለስም።

10፤ በጢሮስ ቅጥር ላይ እሳትን እሰድዳለሁ፤ አዳራሾችንም ትበላለች።

11፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ወንድሙን በሰይፍ አሳድዶታልና፤ ርኅራኄንም ሁሉ ጥሎአልና፤ ቊጣውም ሁልጊዜ ቀድዶአልና፤ መዓቱንም ለዘላለም ጠብቆአልና ስለ ሦስት ወይም ስለ አራት የኤዶምያስ ኃጢአት መቅሠፍቴን ከማድረግ አልመለስም።

12፤ በቴማን ላይ እሳትን እሰድዳለሁ፤ የባሶራንም አዳራሾች ትበላለች።

13፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ዳርቻቸውን ያሰፉ ዘንድ የገለጻድን እርጉዞች ቀድደዋልና ስለ ሦስት ወይም ስለ አራት የአሞን ልጆች ኃጢአት መቅሠፍቴን ከማድረግ አልመለስም።

14፤ በረባት ቅጥር ላይ እሳትን አነድዳለሁ፤ በሰልፍም ቀን በጨኸት በዐውሎ ነፋስም ቀን በሁከት አዳራሾችን ትበላለች፤

15፤ ንጉሣቸውም ከአለቆቹ ጋር በአንድነት ይማረካል፤ ይላል እግዚአብሔር።

ምዕራፍ 2።

1፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። የኤዶምያስን ንጉሥ አጥንት አመድ እስኪሆን ድረስ አቃጥሎታልና ስለ ሦስት ወይም ስለ አራት የሞግብ ኃጢአት መቅሠፍቴን ከማድረግ አልመለስም።

2፤ በሞግብ ላይ እሳትን እሰድዳለሁ። የቂርዮትንም አዳራሾች ትበላለች፤ ሞግብም በውካታና በጩኸት በመለከትም ድምፅ ይሞታል፤

3፤ ፈራጅንም ከመካከልዎ አጠፋለሁ። ከእርሱም ጋር አለቆችዎን ሁሉ እገድላለሁ። ይላል እግዚአብሔር።

4፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። የእግዚአብሔርን ሕግ ጥለዋልና፤ ትእዛዙንም አልጠበቁምና፤ አባቶቻቸውም የተከተሉት ሐሰታቸው አስቶአቸዋልና ስለ ሦስት ወይም ስለ አራት የይሁዳ ኃጢአት መቅሠፍቴን ከማድረግ አልመለስም።

5፤ በይሁዳ ላይ እሳትን እሰድዳለሁ። የኢየሩሳሌምንም አዳራሾች ትበላለች።

6፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ጻድቁን ስለ ብር። ችጋረኛውንም ስለ አንድ ጥንድ ጫማ ሽጠውታልና ስለ ሦስት ወይም ስለ አራት የእስራኤል ኃጢአት መቅሠፍቴን ከማድረግ አልመለስም።

7፤ የድሆችን ራስ በምድር ትቢያ ላይ ይረግጣሉ። የትሑታንንም መንገድ ያጣምማሉ፤ ቅዱሱንም ስሜን ያረከሱ ዘንድ አባትና ልጁ ወደ አንዲት ሴት ይገባሉ፤

8፤ በመሠዊያውም ሁሉ አጠገብ ለመያዣነት በተወሰደው ልብስ ላይ ይተኛሉ፤ በአምላካቸውም ቤት ውስጥ በካሣ የተወሰደውን ወይን ጠጅ ይጠጣሉ።

9፤ እኔ ግን ቁመቱ እንደ ዝግባ ቁመት። ብርታቱም እንደ ኮምበል ዛፍ የነበረውን አሞራዊውን ከፊታቸው አጠፋሁ፤ ፍሬውንም ከላዩ። ሥሩንም ከታቹ አጠፋሁ።

10፤ የአሞራዊውንም ምድር ትወርሱ ዘንድ ከግብጽ ምድር አወጣኋችሁ። በምድረ በዳም አርባ ዓመት መራኋችሁ።

11፤ ከወንድ ልጆቻችሁም ነቢያትን፤ ከጎብዛዝቶቻችሁም ናዝራውያንን አስነሣሁ፤ እናንተ የእስራኤል ልጆች ሆይ፤ ይህ እንደዚህ አይደለምን? ይላል እግዚአብሔር።

12፤ እናንተ ግን ናዝራውያኑን የወይን ጠጅ አጠጣችኋቸው፤ ነቢያቱንም። ትንቢትን አትናገሩ ብላችሁ አዘዛችኋቸው።

13፤ እነሆ፤ ነዶ የተሞላች ሰረገላ እንደምትደቀድቅ እንዲሁ እደቀድቃችኋለሁ።

14፤ ከርዋጪም ሽሽት ይጠፋል። ብርቱም በብርታቱ አይበረታም። ኃያሉም ነፍሱን አያድንም፤

15፤ ቀስተኛውም አይቆምም። ፈጣኑም አይድንም። ፈረሰኛውም ነፍሱን አያድንም፤

16፤ በኃያላኑም መካከል ልብ ሙሉው በዚያ ቀን ዕራቁቱን ሆኖ ይሸሻል። ይላል እግዚአብሔር።

ምዕራፍ 3።

1፤ የእስራኤል ልጆች ሆይ፤ እግዚአብሔር በእናንተ፤ ከግብጽ ምድር ባወጣሁት ወገን ሁሉ ላይ የተናገረውን ይህን ቃል ስሙ፤

2፤ እንዲህም ብሎአል። እኔ ከምድር ወገን ሁሉ እናንተን ብቻችሁን አውቄአችኋለሁ፤ ስለዚህ ስለ ኃጢአታችሁ ሁሉ እበቀላችኋለሁ።

3፤ በውኑ ሁለት ሰዎች ሳይሰማሙ በአንድነት ይሄዳሉን?

4፤ ወይስ አንበሳ የሚነጥቀው ነገር ሳያገኝ በጫካ ውስጥ ያገሣልን? ወይስ የአንበሳ ደበል አንዳች ሳይዝ በመደቡ ሆኖ ይጮካልን?

5፤ ወይስ ወፍ፣ አጥማጅ ከሌለው፣ በምድር ላይ በወጥመድ ይያዛልን? ወይስ ወስፈንጠር አንዳች ሳይዝ ከምድር ይፈነጠራልን?

6፤ ወይስ በከተማ ውስጥ መለከት ሲነፋ ሕዝቡ አይፈራምን? ወይስ ክፉ ነገር በከተማ ላይ የመጣ እንደ ሆነ ያደረገው እግዚአብሔር አይደለምን?

7፤ በእውነት ጌታ እግዚአብሔር ምሥጢሩን ለባሪያዎቹ ለነቢያት ካልነገረ በቀር ምንም አያደርግም።

8፤ አንበሳው አገሣ፤ የማይፈራ ማን ነው? ጌታ እግዚአብሔር ተናገረ፤ ትንቢት የማይናገር ማን ነው?

9፤ በአዛጦን አዳራሾችና በግብጽ ምድር አዳራሾች አውሩና። በሰማርያ ተራሮች ላይ ተሰብስቡ። በውስጥዎም የሆነውን ታላቁን ውካታ፣ በመካከልዎም ያለውን ግፍ ተመልከቱ በሉ።

10፤ ግፍንና ቅሚያን በአዳራሾቻቸው የሚያከማቹት ቅን ነገርን ያደርጉ ዘንድ አያውቁም፣ ይላል እግዚአብሔር።

11፤ ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በምድሪቱ ዙሪያ ጠላት ይመጣል፤ ብርታትሽንም ከአንቺ ያወርዳል፣ አዳራሾችሽም ይበዘበዛሉ።

12፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እረኛ ከአንበሳ አፍ ሁለት እግርን ወይም የጆሮን ጫፍ እንደሚያድን፣ እንዲሁ በሰማርያ በአልጋ ማዕዘን፣ በደማስቆም በምንጣፍ ላይ የተቀመጡት የእስራኤል ልጆች ይድናሉ።

13፤ ስሙ፣ በያዕቆብም ቤት ላይ መስክሩ፣ ይላል የሠራዊት አምላክ ጌታ እግዚአብሔር።

14፤ እስራኤልን ስለ ኃጢአቱ በምበቀልበት ቀን የቤቴልን መሠዊያዎች ደግሞ እበቀላለሁ፤ የመሠዊያው ቀንዶች ይሰበራሉ፣ ወደ ምድርም ይወድቃሉ።

15፤ የክረምቱንና የቦጋውን ቤት እመታለሁ፤ በዝሆንም ጥርስ የተለበጡት ቤቶች ይጠፋሉ፣ ታላላቆችም ቤቶች ይፈርሳሉ፣ ይላል እግዚአብሔር።

ምዕራፍ 4።

1፤ በሰማርያ ተራራ የምትኖሩ፣ ድሆችንም የምትበድሉ፣ ችጋረኞችንም የምታሰጩንቁ፣ ጌቶቻቸውንም። አምጡ እንጠጣ የምትሉ እናንተ የባሳን ላሞች ሆይ፣ ይህን ቃል ስሙ።

2፤ ጌታ እግዚአብሔር። እናንተን በሰልፍ ዕቃ፣ ቅሬታችሁንም በመቃጠን የሚወስዱበት ቀን፣ እነሆ፣ በላዎችሁ ይመጣል ብሎ በቅዱስነቱ ምሎአል።

3፤ እያንዳንዳችሁ በየጌታችሁ በተነደለ ስፍራ ትወጣላችሁ፤ በሬማንም ትጣላላችሁ፣ ይላል እግዚአብሔር።

4፤ የእስራኤል ልጆች ሆይ፤ ይህን ወድዳችኋልና ወደ ቤቴል ኑና ኃጢአትን ሥሩ፤ ወደ ጌልገላ ኑና ኃጢአትን አብዙ፤ በየማለዳውም መሥዋዕታችሁን፤ በየሦስተኛውም ቀን አሥራታችሁን አቅርቡ፤

5፤ እርሾ ካለበትም የምስጋናውን መሥዋዕት አቅርቡ፤ በፈቃዳችሁም የምታቀርቡትን አውጁና አውሩ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

6፤ በከተማችሁ ሁሉ ጥርስን ማጥራት፤ በስፍራችሁም ሁሉ እንጀራን ማጣት ስጠኋችሁ፤ እናንተ ግን ወደ እኔ አልተመለሳችሁም፤ ይላል እግዚአብሔር።

7፤ መከር ሳይደርስ ገና ከሦስት ወር በፊት ዝናብ ከለከልኋችሁ፤ በአንድም ከተማ ላይ አዘነብሁ፤ በሌላውም ከተማ ላይ እንዳይዘንብ አደረግሁ፤ በአንድ ወገን ዘነበ፤ ያልዘነበበትም ወገን ደረቀ።

8፤ የሁለት ወይም የሦስት ከተሞች ሰዎች ወደ አንዲት ከተማ ወኃ ይጠጡ ዘንድ ሄዱ፤ ነገር ግን አልረኩም፤ እናንተ ግን ወደ እኔ አልተመለሳችሁም፤ ይላል እግዚአብሔር።

9፤ በዋግና በአረማም መታኋችሁ፤ የአታክልቶቻችሁንም ብዛት ወይኖቻችሁንም በለሶቻችሁንም ወይራዎቻችሁንም ተምች በልቶአል፤ እናንተ ግን ወደ እኔ አልተመለሳችሁም፤ ይላል እግዚአብሔር።

10፤ በግብጽ እንደ ነበረው ቸነፈርን ሰደድሁባችሁ፤ ጐብዛዝቶቻችሁን በሰይፍ ገደልሁ፤ ፈረሶቻችሁንም አስማረክሁ፤ የሰፈራችሁንም ግማት ወደ አፍንጫችሁ አወጣሁ፤ እናንተ ግን ወደ እኔ አልተመለሳችሁም፤ ይላል እግዚአብሔር።

11፤ ሰዶምንና ገሞራን እግዚአብሔር እንደ ገለበጣቸው፤ እንዲሁ ገለበጥኋችሁ፤ እናንተም ከእሳት ውስጥ እንደ ተነጠቀ ትንታግ ሆናችሁ፤ ነገር ግን ወደ እኔ አልተመለሳችሁም፤ ይላል እግዚአብሔር።

12፤ ስለዚህ፤ እስራኤል ሆይ፤ እንደዚህ አደርግብሃለሁ፤ እስራኤልም ሆይ፤ እንደዚህ ስለማደርግብህ አምላክህን ለመገናኘት ተዘጋጅ።

13፤ እነሆ፤ ተራሮችን የሠራ፤ ነፋስንም የፈጠረ፤ የልቡንም አሳብ ለሰው የሚነግር፤ ንጋትን ጨለማ የሚያደርግ፤ በምድርም ከፍታዎች ላይ የሚረግጥ፤ ስሙ የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር ነው።

ምዕራፍ 5።

1፤ የእስራኤል ቤት ሆይ፤ በእናንተ ላይ ለሙሾ የማነሣውን ይህን ቃል ስሙ።

2፤ የእስራኤል ድንግል ወደቀች፤ ከእንግዲህም ወዲህ አትነሣም፤ በምድርዋ ላይ ተጣለች፤ የሚያስነሣትም የለም።

3፤ ጌታ እግዚአብሔርም እንዲህ ይላልና። ሺህ ከሚወጣባት ከተማ መቶ ይቀርላታል፤ መቶም ከሚወጣባት ከተማ ለእስራኤል ቤት አሥር ይቀርላታል።

4፤ እግዚአብሔርም ለእስራኤል ቤት እንዲህ ይላልና። እኔን ፈልጉ፤ በሕይወትም ትኖራላችሁ፤

5፤ ነገር ግን ጌልገላ ፈጽሞ ትማረካለችና፤ ቤቴልም ከንቱ ትሆናለችና ቤቴልን አትፈልጉ፤ ወደ ጌልገላም አትግቡ፤ ወደ ቤርሳቤህም አትለፉ።

6፤ በየሴፍ ቤት እሳት እንዳትቃጠል፤ በቤቴል የሚያጠፋትም ሳይኖር እንዳትበላ፤ እግዚአብሔርን ፈልጉ፤ በሕይወትም ትኖራላችሁ።

7፤ ፍርድን ወደ እግሩ የምትለውጡ፤ ጽድቅንም በምድር ላይ የምትጥሉ እናንተ ሆይ፤

8፤ ሰባቱን ከዋክብትና ኦሮን የተባለውን ኮከብ የፈጠረውን፤ የምትን ጥላ ወደ ንጋት የሚለውጠውን፤ ቀኑንም በሌሊት የሚያጨልመውን፤ የባሕሩንም ውኆች ጠርቶ በምድር ፊት ላይ የሚያፈስሳቸውን፤

9፤ አምባውም እንዲፈርስ በብርቱ ላይ የድንገት ጥፋት የሚያመጣውን ፈልጉ፤ ስሙ እግዚአብሔር ነው።

10፤ በበሩ አደባባይ የሚገሥጸውን ጠሉ፤ እውነትም የሚናገረውን ተጸዩ።

11፤ ድሀውንም ደብዳቤቸዋልና፤ የስንዴውንም ቀረጥ ከእርሱ ወስዳችኋልና ከተጠረበ ድንጋይ ቤቶችን ሠርታችኋል፤ ነገር ግን አትቀመጡባቸውም፤ ያማሩ የወይን ቦታዎች ተክላችኋል፤ ነገር ግን ከወይን ጠጃቸው አትጠጡም።

12፤ ጸድቁን የምታስጨንቁ፤ ጉቦንም የምትቀበሉ፤ በበሩም አደባባይ የችጋረኛውን ፍርድ የምታጣምሙ እናንተ ሆይ፤ በደላችሁ እንዴት እንደ በዛ፤ ኃጢአታችሁም እንዴት እንደ ጸና እኔ አውቃለሁና።

13፤ ስለዚህ ክፉ ዘመን ነውና በዚያ ዘመን አስተዋይ የሚሆን ዝም ይላል።

14፤ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ መልካሙን እንጂ ክፉውን አትፈልጉ፤ እንዲህም እናንተ እንደ ተናገራችሁ የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሆናል።

15፤ ክፉውን ጥሉ፤ መልካሙንም ውደዱ፤ በበሩም አደባባይ ፍርድን አጽኑ፤ ምናልባት የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር ለዮሴፍ ቅሬታ ይራራ ይሆናል።

16፤ ስለዚህ ጌታ የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በየአደባባዩ ሁሉ ላይ ዋይታ ይሆናል፤ በየመንገዱም ሁሉ ላይ ወዮ ወዮ ይባላል፤ ገበሬዎቹም ወደ ልቅሶ፤ አልቃሾቹም ወደ ዋይታ ይጠራሉ።

17፤ በመካከልህ አልፋለሁና በወይኑ ቦታ ሁሉ ልቅሶ ይሆናል፤ ይላል እግዚአብሔር።

18፤ የእግዚአብሔርን ቀን ለምትፈልጉ ወዮላችሁ! የእግዚአብሔርን ቀን ለምን ትፈልጋላችሁ? ጨለማ ነው እንጂ ብርሃን አይደለም።

19፤ ከአንበሳ ፊት እንደ ሸሽ ድብም እንዳገኘው ሰው፤ ወይም ወደ ቤት ገብቶ እጁን በግድግዳ ላይ እንዳስደገፈና እባብ እንደ ነደፈው ሰው ነው።

20፤ የእግዚአብሔር ቀን ብርሃን ሳይሆን ጨለማ አይደለምን? ፀዳል የሌለውም ድቅድቅ ጨለማ አይደለምን?

21፤ ዓመት በዓላችሁን ጠልቆዋለሁ ተጸይፌውማለሁ፤ የተቀደሰውም ጉባኤአችሁ ደስ አያሰኘኝም።

22፤ የሚቃጠለውን መስዋዕቶችሁና የእህሉን ቀርባናችሁን ብታቀርቡልኝም እንኳ አልቀበለውም፤ ለምስጋና መስዋዕት የምታቀርቡልኝን የሰቡትን እንስሶች አልመለከትም።

23፤ የዝማሬህንም ጩኸት ከእኔ ዘንድ አርቅ፤ የመሰንቆህንም ዜማ አላደምጥም።

24፤ ነገር ግን ፍርድ እንደ ውኃ፤ ጽድቅም እንደማይደርቅ ፈሳሽ ይፍሰስ።

25፤ የእስራኤል ቤት ሆይ፤ በውኑ በምድረ በዳ አርባ ዓመት ሙሉ መስዋዕትንና ቀርባንን አቅርባችሁልኛልን?

26፤ ለራሳችሁም የሠራችኋቸውን ምስሎች፣ የሞሎክን ድንኳንና የአምላካችሁን የሬፋን ኮከብ አነሣችሁ።

27፤ ስለዚህ ከደማስቆ ወደዚያ አስማርካችኋለሁ። ይላል ስሙ የሠራዊት አምላክ የተባለ እግዚአብሔር።

ምዕራፍ 6።

1፤ በጽዮን ላሉ ዓለመኞች፣ በሰማርያም ተራራ ላይ ተዘልለው ለተቀመጡ፣ የእስራኤልም ቤት ወደ እነርሱ ለመጡባቸው ለአሕዛብ አለቆች ወዮላቸው!

2፤ ወደ ካልኔ አልፋችሁ ተመልከቱ፤ ከዚያም ወደ ታላቁቱ ሐማት ሂዱ፤ ከዚያም ወደ ፍልስጥኤም ጌት ውረዱ፤ እነርሱ ከእነዚህ መንግሥታት ይሻላሉን? ወይስ ድንበራቸው ከድንበራችሁ ይሰፋልን?

3፤ ከፉውን ቀን ከእናንተ ለምታርቁ፣ የግፍንም ወንበር ለምታቀርቡ።

4፤ ከዝሆን ጥርስ በተሠራ አልጋ ላይ ለምትተኙ፣ በምንጣፋችሁም ላይ ተደላድላችሁ ለምትቀመጡ፣ ከበጎችም መንጋ ጠቦትን ከጋጥም ውስጥ ጥጃን ለምትበሉ።

5፤ በመሰንቆም ድምፅ ለምትንጫጩ፣ እንደ ዳዊትም የዜማን ዕቃ ለምታዘጋጁ።

6፤ በፋጋ የወይን ጠጅ ለምትጠጡ፣ እጅግ ባማረ ሽቱም ለምትቀቡ፣ ስለ የሴፍ መከራ ግን ለማታዘኑ ለእናንተ ወዮላችሁ!

7፤ ስለዚህ በምርኮ መጀመሪያ ይማረካሉ፣ ተደላድለው ከተቀመጡትም ዘንድ ዘፈን ይርቃል።

8፤ ጌታ እግዚአብሔር። የያዕቆብን ትዕቢት ተጸይፎአለሁ። አዳራሾቹንም ጠልቻለሁ፤ ስለዚህ ከተማይቱንና የሚኖሩባትን ሁሉ አሳልፌ እሰጣለሁ ብሎ በራሱ ምሎአል፣ ይላል የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር።

9፤ እንዲህም ይሆናል፤ አሥር ሰዎች በአንድ ቤት ውስጥ ቢቀሩ እነርሱ ይሞታሉ።

10፤ አጥንቱንም ከቤቱ ያወጡ ዘንድ የሰው ዘመድና አቃጣዩ ባህሁት ጊዜ፣ በቤቱም ውስጥ ያለውን። እስከ አሁን ድረስ ገና ሰው በእንተ ዘንድ አለን? ባለው ጊዜ፣ እርሱም። ማንም የለም ባለ ጊዜ፣ ያን ጊዜ። የእግዚአብሔርን ስም እንጠራ ዘንድ አይገባንምና ዝም በል ይለዋል።

11፤ እነሆም፣ እግዚአብሔር ያዝዛል፤ ታላቁንም ቤት በማፍረስ፣ ታናሹንም ቤት በመሰባበር ይመታል።

12፤13፤ ፍርድን ወደ ሐምት፣ የጽድቅንም ፍሬ ወደ እሬት የለወጣችሁ። በከንቱም ነገር ደስ የሚላችሁ። በኃይላችን ቀንድ የወሰድን አይደለምን? የምትሉ። እናንተ ሆይ፣ በውኑ ፈረሶች በጭንጫ ላይ ይጋልባሉን? ወይስ በሬዎች በዚያ ላይ ያርሳሉን?

14፤ የእስራኤል ቤት ሆይ፣ እነሆ፣ እኔ ሕዝብን አስነሣባችኋለሁ። ይላል የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር፤ እነርሱም ከሐማት መግቢያ ጀምረው እስከ ዓረባ ወንዝ ድረስ ያሰጩንቋችኋል።

ምዕራፍ 7።

1፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ አሳየኝ፤ እነሆም፣ የኋለኛው ሣር በሚበቅልበት መጀመሪያ ላይ አንበጣን ፈጠረ፤ እነሆም፣ ከንጉሡ አጨዳ በኋላ የበቀለ የገቦ ነበረ።

2፤ የምድሩንም ሣር በልተው ከጨረሱ በኋላ፣ እኔ። ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፣ ይቅር እንድትል እለምንሃለሁ፤ ያዕቆብ ታናሽ ነውና እንዴት ይቆማል? አልሁ።

3፤ እግዚአብሔርም ስለዚህ ነገር ተጸጸተ፤ ይህ አይሆንም፣ ይላል እግዚአብሔር።

4፤ ጌታ እግዚአብሔርም እንዲህ አሳየኝ፤ እነሆም፣ ጌታ እግዚአብሔር በእሳት ለመፍረድ ጠራ፤ እርሱም ታላቁን ቀላይና ምድርን በላች።

5፤ እኔም። ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፣ እንድትተው እለምንሃለሁ፤ ያዕቆብ ታናሽ ነውና እንዴት ይቆማል? አልሁ።

6፤ እግዚአብሔርም ስለዚህ ነገር ተጸጸተ፤ ይህ ደግሞ አይሆንም፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

7፤ እንዲህም አሳየኝ፤ እነሆም፣ ጌታ ቱንቢውን ይዞ በቱንቢ በተሠራ ቅጥር ላይ ቆሞ ነበር።

8፤ እግዚአብሔርም። አሞጽ ሆይ፣ የምታየው ምንድር ነው? አለኝ። እኔም። ቱንቢ ነው አልሁ። ጌታም። እነሆ፣ በሕዝቤ በእስራኤል መካከል ቱንቢ አደርጋለሁ፤ ከእንግዲህም ወዲህ ደግሞ አላልፋቸውም፤

9፤ የይስሐቅም የኮረብታው መስገጃዎች ይፈርሳሉ፣ የእስራኤልም መቅደሶች ባድማ ይሆናሉ፤ በኢየሱርብዓምም ቤት ላይ በሰይፍ እነሣለሁ አለ።

10፤11፤ የቤቴልም ካህን አሜሲያስ ወደ እስራኤል ንጉሥ ወደ ኢየሱርብዓም ልኮ። አሞጽ። ኢየሱርብዓም በሰይፍ ይሞታል፣ እስራኤልም ከአገሩ ተማርኮ ይሄዳል ብሎአልና አሞጽ በእስራኤል ቤት መካከል ዐምዶብሃል፤ ምድሪቱም ቃሉን ሁሉ ልትሸከም አትችልም አለ።

12፤ አሜሲያስም አሞጽን። ባለ ራእዩ ሆይ፣ ሂድ ወደ ይሁዳም ምድር ሸሽ፣ በዚያም እንጀራን ብላ።

13፤ በዚያም ትንቢትን ተናገር፤ ነገር ግን ቤቴል የንጉሥ መቅደስና የመንግሥት ቤት ናትና ከእንግዲህ ወዲህ በዚህ ደግሞ ትንቢት አትናገር አለው።

14፤ አሞጽም መልሶ አሜሲያስን አለው። እኔ ላም ጠባቂና ወርካ ሊቃሚ ነኝ እንጂ ነቢይ ወይም የነቢይ ልጅ አይደለሁም፤

15፤ እግዚአብሔርም በጎቹን ከመከተል ወሰደኝ፣ እግዚአብሔርም። ሂድ፣ ለሕዝቤም ለእስራኤል ትንቢት ተናገር አለኝ።

16፤ አሁንም የእግዚአብሔርን ቃል ስማ፤ አንተ። በእስራኤል ላይ ትንቢት አትናገር፣ በይስሐቅም ቤት ላይ አትሰበክ ብለሃል፤

17፤ ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ሚስትህ በከተማይቱ ውስጥ ጋለሞታ ትሆናለች፣ ወንዶችና ሴቶች ልጆችህም በሰይፍ ይወድቃሉ፣ ምድርህም በገመድ ትከፈላለች፤ አንተም በረከሰች ምድር ትሞታለህ፣ እስራኤልም ከምድሩ ተማርኮ ይሄዳል።

ምዕራፍ 8።

1፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ አሳየኝ እነሆም፣ የቃርሚያ ፍሬ የሞላበት ዕንቅብ ነበረ።

2፤ እርሱም። አሞጽ ሆይ፣ የምታየው ምንድር ነው? አለኝ። እኔም። የቃርሚያ ፍሬ የሞላበት ዕንቅብ ነው አልሁት። እግዚአብሔርም አለኝ። ፍጻሜ በሕዝቤ በእስራኤል ላይ መጥቶአል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ደግሞ አላልፋቸውም።

3፤ የመቅደሱ ዝማሬ በዚያ ቀን ዋይታ ይሆናል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ የሰዎችም ሬሳ ይበዛል፤ በስፍራውም ሁሉ በዝምታ ይጣላል።

4፤ ችጋረኛውን የምትውጡ፤ የአገሩንም ድሀ የምታጠፉ እናንተ ሆይ።

5፤ እህልን እንሸጥ ዘንድ መባቻው መቼ ያልፋል? የኢፍ መስፈሪያውንም እያሳነስን፤ ሰቅሉንም እያበዛን፤ በሐሰተኛም ሚዛን እያታለልን፤

6፤ ድሀውን በብር ችጋረኛውንም በአንድ ጥንድ ጫማ እንገዛ ዘንድ፤ የስንዴውን ግርድ እንሸጥ ዘንድ ስንዴውን እንድንሸምት ሰንበት መቼ ያልፋል? የምትሉ እናንተ ሆይ፤ ይህን ስሙ።

7፤ እግዚአብሔር በያዕቆብ ክብር እንዲህ ብሎ ምሎአል። ሥራቸውን ሁሉ ለዘላለም ምንም አልረሳም።

8፤ በውኑ ምድሪቱ ስለዚህ ነገር አትናወጥምን? በእርስዎም የሚኖር ሁሉ አያለቅስምን? ሙላዎም እንደ ወንዙ ትነሣለች፤ እንደ ግብጽም ወንዝ ትነሣለች ደግሞም ትወርዳለች።

9፤ በዚያም ቀን ፀሐይ በቀትር እንድትገባ አደርጋለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ በብርሃንም ቀን ምድሩን አጨልማለሁ።

10፤ ዓመት በዓላችሁንም ወደ ልቅሶ፤ ዝማሬአችሁንም ወደ ዋይታ እለውጣለሁ፤ ማቅንም በወገብ ሁሉ፤ ራስ መንጨትንም በሁሉ ላይ አመጣለሁ፤ እንደ አንድያ ልጅም ልቅሶ፤ ፍጻሜውንም እንደ መራራ ቀን አደርገዋለሁ።

11፤ እነሆ፤ በምድር ላይ ራሱን የምሰድድበት ዘመን ይመጣል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ እርሱም የእግዚአብሔርን ቃል ከመስማት እንጂ እንጀራን ከመራብና ውኃን ከመጠማት አይደለም።

12፤ ከባሕርም እስከ ባሕር ድረስ፤ ከሰሜንም እስከ ምሥራቅ ድረስ ይቅበዘበዛሉ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ለመሻት ይርዋርዋጣሉ፤ አያገኙትምም።

13፤ በዚያ ቀን መልካካሞች ደናግል ጎበዛዝትም በጥም ይዝላሉ።

14፤ በሰማርያ ኃጢአት የሚምሉና። ዳን ሆይ፤ ሕያው አምላክህን! ደግሞ። ሕያው የቤርሳቤህን መንገድ! ብለው የሚሉ፤ እነርሱ ይወድቃሉ፤ ደግሞም አይነሡም።

ምዕራፍ 9።

1፤ ጌታን በመሠዊያው አጠገብ ቆሞ አየሁት፤ እርሱም እንዲህ አለ። መድረኮቹ ይናወጡ ዘንድ ጉልላቶቹን ምታ፤ በራሳቸውም ሁሉ ላይ ሰባብራቸው፤ እኔም ከእነርሱ የቀሩትን በሰይፍ እገድላለሁ፤ የሚሸሽ አያመልጥም፤ የሚያመልጥም አይደለም።

2፤ ወደ ሲኦል ቢወርዱ እጄ ከዚያ ታወጣቸዋለች፤ ወደ ሰማይም ቢወጡ ከዚያ አወርዳቸዋለሁ፤

3፤ በቀርሜሎስም ራስ ውስጥ ቢሸሸጉ ፈልጌ ከዚያ አወጣቸዋለሁ፤ በጥልቅ ባሕርም ውስጥ ከዓይኔ ቢደበቁ ከዚያ እባቡን አዝዛለሁ፤ እርሱም ይነድፋቸዋል፤

4፤ በጠላቶቻቸውም ፊት ተማርከው ቢሄዱ ከዚያ ሰይፍን አዝዛለሁ፤ እርሱም ይገድላቸዋል፤ ዓይኔንም በእነርሱ ላይ ለክፋት እንጂ ለመልካም አላደርግም።

5፤ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ምድርን ይዳስሳል እርሰዋም ትቀልጣለች፤ የሚኖሩባትም ሁሉ ያለቅሳሉ፤ ሙላዋም እንደ ግብጽ ወንዝ ትነሣለች፤ ደግሞ እንደ ግብጽ ወንዝ ትወርዳለች።

6፤ አዳራሹን በሰማይ የሠራ፤ ጠፈሩንም በምድር ላይ የመሠረተ፤ የባሕርንም ውኃ ጠርቶ በምድር ፊት ላይ የሚያፈሰሰው እርሱ ነው፤ ስሙም እግዚአብሔር ነው።

7፤ የእስራኤል ልጆች ሆይ፤ እናንተ ለእኔ እንደ ኢትዮጵያ ልጆች አይደላችሁምን? ይላል እግዚአብሔር። እስራኤልን ከግብጽ ምድር፤ ፍልስጥኤማውያንንም ከከፍቶር፤ ሶርያውያንንም ከቂር አላወጣሁምን?

8፤ እነሆ፤ የጌታ የእግዚአብሔር ዓይኖች በኃጢአተኛ መንግሥት ላይ ናቸው፤ ከምድርም ፊት አጠፋታለሁ፤ ነገር ግን የያዕቆብን ቤት ፈጽሜ አላጠፋም፤ ይላል እግዚአብሔር።

9፤ እነሆ፤ አዝዛለሁ፤ እህልም በወንፊት እንዲነፋ የእስራኤልን ቤት በአሕዛብ ሁሉ መካከል እነፋለሁ፤ ነገር ግን አንዲት ቅንጣት በምድር ላይ አትወድቅም።

10፤ ክፉው ነገር አይደርስብንም፤ አያገኘንምም የሚሉ የሕዝቤ ኃጢአተኞች ሁሉ በሰይፍ ይሞታሉ።

11፤ በዚያ ቀን የወደቀችውን የዳዊትን ድንኳን አነሣለሁ፤ የተናደውንም ቅጥርዋን እጠግናለሁ፤ የፈረሰውንም አድሳለሁ፤ እንደ ቀደመውም ዘመን እሠራታለሁ፤

12፤ ይኸውም የኤዶምያስን ቅሬታ፤ ስሜም የተጠራባቸውን አሕዛብን ሁሉ ይወርሱ ዘንድ ነው፤ ይላል ይህን የሚያደርግ እግዚአብሔር።

13፤ እነሆ፤ አራሹ አጫጁን፤ ወይን ጠማቂውም ዘራውን የሚያገኝበት ወራት ይመጣል፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ተራሮችም በተሀውን የወይን ጠጅ ያንጠጥባሉ፤ ኮረብቶችም ሁሉ ይቀልጣሉ።

14፤ የሕዝቤን የእስራኤልን ምርኮ እመልሳለሁ፤ የፈረሱትንም ከተሞች ሠርተው ይቀመጡባቸዋል፤ ወይንንም ይተክላሉ፤ የወይን ጠጁንም ይጠጣሉ፤ አታክልትንም ያባጃሉ፤ ፍሬውንም ይበላሉ።

15፤ በምድራቸውም እተክላቸዋለሁ፤ ከእንግዲህም ወዲህ ከሰጠኋቸው ከምድራቸው አይነቀሉም፤ ይላል አምላክህ እግዚአብሔር